

af de Folk, der skal være Kornetter og have saa umaadelig meget Ansvar for, hvordan de unge Mænd bliver behandlet, maa have et andet Hensyn for Øje; at, om jeg saa maa sige, den gode Forvaltertype kommer til at spille en større Rolle, end den gør for Øjeblikket.

Det er kun disse ganske faa Bemærkninger, jeg nu saa sent paa Dagen har ønsket at fremkomme med.

Henrik Nielsen: Af de mange Spørgsmaal, der er blevet behandlet under denne som under andre Finanslovdebatter, er der sikkert ikke ret mange, der naar ret langt ud over denne Sål. Der er imidlertid denne Gang blevet talt om et Par Spørgsmaal, som har vakt stor Interesse, vel nærmest af den Grund, at de griber direkte ind i adskillige Menneskers Eksistens; jeg vil blot lige nævne dem. Jeg tænker her paa Spørgsmaalet om delvis Hjemsendelse af Sikringsstyrken og udvidede Dyrtidsforanstaltninger, det er to Spørgsmaal, som har meget at betyde for adskillige Mennesker og deres Eksistens. Jeg vil nøjes med at udtale Haabet om, at de mange, der nu har sat deres Forhaabning til en god Løsning af disse Spørgsmaal, ikke maa blive skuffet.

Jeg vil udtale min Tilslutning til et Par af de Sager, der er blevet omtalt af det ærede Medlem fra Kolding (Laursen). Det ærede Medlem har gjort den Erfaring under den Krigsperiode, vi er inde i, at Lovgivningsmagten ikke sjældent fører en haabløs Kamp imod Kapitalen; i mange Tilfælde var Kapitalen stærkere end Lovgivningsmagten, det var ikke sjældent, at den forstod at krybe udenom Lov og Ret, naar det gjaldt Profit. Jeg kan ganske give det ærede Medlem Ret i den Betragtning og glæder mig over, at det ærede Medlem er kommet til det Resultat, et Resultat, som vi Socialdemokrater jo er kommet til for længe siden; man kan da kun glæde sig over, at nogle udefra efterhaanden bliver mere seende.

Det ærede Medlem omtalte ligeledes det beklagelige i, at mange forgæves maa søge Plads for aandssvage paa vore Aandsvageanstalter. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at man maa skaffe Plads for de Mennesker, som ikke egner sig til at opholde sig hjemme eller i det private Liv. Samtidig sagde det ærede Medlem, at en af Hovedaarsagerne til, at der er saa mange Stakler, Individider, som paa en eller anden Maade er defekte, sikkert er Nydelsen af Spiritus. Ogsaa deri har det ærede Medlem Ret; jeg vil i denne Forbindelse pege paa en Klasse Individider, som i høj Grad lider

under Virkningen af Spiritusnydelse; det er de saakaldte Vagabonder. Jeg maa straks værgе mig imod den Misforstaaelse, at man ved Vagabonder forstaar alle dem, der rejser paa Landevejene, der er adskillige Haandværkere, som rejser for at søge Arbejde, deres Tal bliver imidlertid nu stadig mindre, men der er en anden Del, som rejser for at blive fri for at arbejde; de allerfleste af dem er mere eller mindre ødelagte af Spiritus. Der er af en Mand herhjemme, der interesserer sig meget for dette Spørgsmaal, foranstaltet Undersøgelser over, hvor mange af dem, der gaar paa vore Landeveje, der er mere eller mindre ødelagte af Spiritus. Det er Amtmand Andersen i Randers; han har oplyst, at vi herhjemme har imellem 6,000 og 7,000, som færdes paa Landevejene skiftevis med, at de enten sidder paa en Fattiggaard eller Tvangsarbejdsanstalt og for nogles Vedkommende efterhaanden glider længere og længere ud, indtil de havner i vore Fængsler. Disse Mennesker kan man prædike for saa meget, man vil, og fortælle dem, at det er galt at drikke Spiritus; det ved de i Forvejen, saa det behøver man ikke at fortælle dem, men det er dem ikke muligt at afstaa fra Nydelsen af Spiritus. Man maa da spørge: Er der ikke en Maade at hjælpe disse Mennesker paa? For nogle Aar siden traadte adskillige Udvalgsmedlemmer fra Købstæderne sammen her i København for at drøfte Muligheden af at komme dem til Hjælp. Man kom til det Resultat, at den eneste Maade at hjælpe dem paa, var at oprette store Interneringsanstalter, hvor de kunde opholde sig en 2—3 Aar, som man regner for den korteste Tid, der er nødvendig, naar man skal faa Spiritustrangen ud af Kroppen. Man var tillige klar over, at skulde man have Interneringsanstalter, som skulde rumme disse 6,000—7,000, var det ikke nogen helt billig Affære. Hvis jeg nu vilde henstille til den højtærede Finansminister saa hurtigt som muligt at anskaffe saadanne Interneringsanstalter, vilde han hurtigt oplyse mig om, at han i sin Indledning havde fræbet sig alt for store Udgifter, og at det kunde der neppe være Tale om foreløbig. Jeg ønsker alligevel at fremdrage Spørgsmaalet, fordi jeg synes, at disse Folk har Krav paa, at man hjælper dem, naar de ikke kan hjælpe sig selv, idet Forholdet er det, at en stor Del Mennesker er forfaldne til Spiritus og fortvivlede over deres Hang til Spiritus og ikke ved, hvordan de skal komme bort fra den. Der vilde en Interneringsanstalt, indrettet til Arbejde for disse Folk, og hvor de skulde blive, indtil